

ting i, specielt hvis de ikke er sunde. Så der kunne vi garanteret godt finde ud af noget. Jeg ved så ikke, om der er et flertal for det.

Om Ø-mærket og nitrit og nitrat: Jeg har den baggrund, at jeg har været med til at lave de allerførste økologiregler og fulgt dem hele vejen igennem til der, hvor vi er nu. Ved de første økologiregler sad vi økologer og valgte dem, og vi lavede også selv kontrolorganet. Så skete der en politisk proces, økologi blev accepteret i Danmark. Det blev politisk interessant. Staten gik ind og tilbød at lave økologiregler og økologimærket og lave kontrollen, og det var et klart løft for branchen, det var et klart løft for økologien, at det kom på banen. Jeg var en af dem, der støttede det varmt.

Kl. 11.50

Der var selvfølgelig også nogle, der sagde, at det her er farligt, for nu mister vi som økologer, som ideologer, kontrollen, for nu tager staten over. Men flertallet støttede det, og jeg var en af dem, der var fortalere for at støtte det. Det var en sejr.

Næste etape kom så, da reglerne kom ud i Europa. Igen var jeg en af dem, der sagde, at det er et fremskridt. Det er et fremskridt, at vi får udbredt økologien til Europa og derfra længere ud igen, for det skal ikke være sekterisk.

Igen stod vi selvfølgelig over for, om vi så også ville bevare kontrollen. Kunne det løbe fra os? Selvfølgelig var risikoen større for, at det bevægede sig i en retning, hvor vi ikke havde så meget styr på det, som da vi sad og lavede det selv, og som da vi havde det i den rent danske version.

Som det er gået indtil nu, blev der faktisk strammet op på reglerne, da staten gik ind, og der blev overraskende for de fleste strammet op, da vi gik ind i EU. Nu står vi et sted, hvor vi kan risikere, at det går den anden vej. Økologien er i sin natur sådan, at det så vidt muligt er et fravalg af tilsætningsstoffer og derfor også af nitrat, og derfor er det ødelæggende, hvis det bliver lukket ind.

Jeg er glad for, at ministeren er parat til at kæmpe for det, men der skal altså laves en anden procedure, end vi normalt bruger, for essensen i økologi er fravær af usunde tilsætningsstoffer, og derfor skal vi helt op på barrikaderne med det. Hvis det går for langt, hvis vi får for mange ting ind, o.k., så ved vi som økologer og som befolkning, at så skal vi have et alternativ i baghånden. Hvis økologireglerne bliver ødelagt, bliver vi nødt til at vælge en anden model, så

bliver vi nødt til at sige, at så har vi det som et dansk kvalitetsmærke. Det er en diskussion, som vi må tage. Men jeg er tilfreds med, at ministeren er parat til at kæmpe for at sætte en barriere op her og ikke lukke de ting ind.

Vi støtter forslaget og glæder os til at snakke videre om det i gruppen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det er jo en lidt sjov diskussion, særlig når man tænker tilbage på, hvordan den umiddelbare reaktion var fra de politiske partier, da denne her diskussion første gang blev rejst i Danmark. Da var der jo ikke nogen tvivl om, at der var et stort flertal i det danske Folketing, eller i hvert fald et flertal i det danske Folketing, som ville sikre, at det danske Ø-mærke ikke blev befængt med nitrat og nitrit.

I dag kan vi konstatere, at der er enighed i Folketinget om, at det ville være bedst, hvis det ikke gik sådan, men hvis det går sådan nede i EU, så er der nok ikke så meget at gøre ved det, synes et stort flertal at sige. Det synes jeg er ærgerligt.

Jeg synes faktisk, at SF's ordfører her til sidst havde en meget fornuftig tilgang til det, som jeg sådan set sagtens kan tilslutte mig, nemlig at det da er fornuftigt, at man nu fører kampen i EU, det er rigtigt og vigtigt, også fordi der jo ingen grund er til, at folk ude i Europa skal have dårligere økologiregler, end vi gerne vil have i Danmark.

Men jeg synes også, at det ville være betryggende, hvis vi i dag kunne få et tilsagn om, at hvis det ikke lykkes, så vil man sikre, at det røde Ø-mærke i Danmark stadig væk er et mærke, der giver et klart signal om, at disse varer ikke indeholder giftstoffer, heller ikke nitrat og nitrit. De er ikke tilført giftstoffer.

Det synes jeg ville være et godt udgangspunkt. Jeg kan jo godt forstå ideen og fornuften og hensigtsmæssigheden i at have nogle fælles regler, men jeg kan ikke forstå det fornuftige og hensigtsmæssige i, at man ikke har mulighed for at gå videre end disse regler.

Vi har jo også gjort os nogle overvejelser i Enhedslisten om, hvorvidt det, vi skulle foreslå, var et forbud mod økologiske varer, der indeholdt nitrat eller nitrit, men så valgte vi at indtage det synspunkt, at hvis der var nogle lande,